THOMAS DE AQUINO. PETRUS DE TARANTASIA

Frankreich, 13. Jh.

Seite 28v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25992
Copyright: Admont, Benediktinerstift

credul' ē filio non uidebit uitam sz ira dei manet sup eū.

attendere fide ueritate. et non accipere. Deinde uertit se a sinistris et aspexit ad dextera et secutus est. Qui acce. et reliq. sig. certo. i. monstra uit et adhuc augmentum addit. quia ds uax ē. ostendens quia non aliter ds dicere debet huic ñ filio arguentis dñi q̃ misit illū. qui nichil gesta ea q̃ fuerat pul loquuntur hoc ē qui dixerat. Quē ēi misit ds uba dei loq̃. Nichil. vt ait. signauit. i. signū posuit in corde suo. q. sing. tere et spāle a nichil huic ē ūm dm q̃ passus ē ad salutē mundi gnūs. aug. Qd ē. qd ds uax ē ñ qr ho mendax ē et ds uax ē. qr nemo hōim potest dēe q̃ uitat ñ illū ē. ab eo q̃ uitari ñ potest. Ds g uax. xpe aū deus. vnus plane. et accipe redemptū ei et inuenies si ñ dū illū ire. nisi dū. ñ dū accepitis redemptū ei. xpe g xpe ē ds uax et mistr illū ds. Deus mistr dm. Junge ambos. unus ds. hoc enī. Qm mistr ds de xpo dicebatur ut se ab illo distinguere ret. Qd qui. Jpm iohem nōne ds mistr. sz uide hd adiungit. sō ēi ad mēsuram dat ds spm. hōibz ad mensuram dat. nico filio ñ dat ad mēsuram. Aui qdē dat p spm sermo sapie. aui sermo scie. Aliud hi ille. aliud hi ille. hi mensura diuisio q̃ dono. ē. et xpe q̃ dat. ñ ad mēsuram accep. certo. spm a hic actem xpe dicit. vt ei ostendere qm omnē qdem nos in mēsura xpe actes suscipimus. xpe a eum xpe suscepit actem. Qui ē ira et ut dignū suspectus bri. Nichil ei dicit qm dei ē. nz q ñ xpe ē. et in eum de deo uero nichil q̃ē. sz a pte et spu dignam fide fac dectrinā. sā qm ds ē clauet. et qm xpe ē. nouet. et si nō decernē de eo opīo nē habent. Qm aū filū ē nec ūdit. aug. Qd ē de filio dixerat. sō ad mēsuram dat ds spm sbūgit. pat diligit filiū. et addiecit. omia dedit in manu ei. ut no esset. hi dubiete qm

dem ē pat diligit filiū. Pat ei diligit iohem aut paulū et ei ñ oia dedit in manu eorum. Pat diligit filiū sz quo filiū. si quo dūs fecit. quo unicū. si quo adoptauit. sz oia dedit in manu eius. ut tanto tur filiū qm ē pat. Ergo ai qd nos dignatus ē mittere filiū: ñ pretem aliqd mittēdo nobis missū qm ē pat. Adrop. sic q̃ q̃ dūs tradē oia dedit pat filio ñ natura ñ gratia vel dedit oia in manu ei. sm humanitatē dūtat ei eorum. et q̃ in celo et q̃ in terra sē. Nichil. Et qr oia sunt in manu ei. q̃ sunt in manu eius et non dedit. Qui credit in filium vt uitam. sō debet hi intelligi fidel q̃ uo renuit renuerit. sz q̃ opibz ad ipleat. Beda. sō ei hoc dicit q̃ credere in filiū sufficit ad uitam hūdam pretiū ei xpe attribuit dicat sō oil q̃ dicē in die dicē tradetur in regnū celorum. sz et q̃ in spm ē blasphemia. sufficit sola mittere in gehenna. sz si in pretem et filiū et spm sctm q̃ recte credidit. ne estimem sufficiē ad salutē. Qd ei ē nobis uita et ūla tūc recta. dei de scienti ñ ita p mutationem morum mores addiciū ut certum filiū nimis. In hi sermonib cludit dicēs. Qui credit ē filio ñ uidebit uitam sz ira dei manet ei. vtre quasi ē hic ad pretem reducat eū q̃ ē supplicii sermonē. sō ei dix. ira filij q̃ uiscipē strūder. sz pretem ei ī strūt magis trere uoluent. et ñ dicē manebit ieo sz fe eum. ostendens qm nūq̃ ab eo desistet. vt ei ñ estimet ds mortē ē ē pānē dicē. sō uidebit uitā. aug. et ñ dix. ira dei ueniet ad eū sz manet ei eū. qr omis q̃ ira gaudet in mortales hūt sec ira dei qm accepit pm ad uenit filū dei ñ hūl pretem et loquit ē mortalitate ad mortem ē mortal. Qui credit in filium. ira dei manz in eū. de q̃ dicē erant natura filij ire. Glosa

Et ego

ccyno

uit ihc sa

oscum ostendere ūngentia q̃ tres ioānes repressit discipulos suos in uidiam qm de p fectu dectrine xpi